

CAMPANET

PREMSA
CORNIA

publicació de l'O.C.B.

Octubre - Novembre 1992
Any XI. Núm. 65

UN NO ROTUND
A LA VIA
D'ACCÉS

* * *

LA FUSTERIA
DE CAN BETETA

* * *

EL BÀSQUET
A CAMPANET

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Antònia Bennàsser Capó

Equip de Redacció:

Joan Buades
Bartomeu Martorell
Jaume Morell
Damià Pons
Miquel Vives

Col·laboradors:

Bartomeu J. Barceló
Francisca Bisquerra
Margalida Crespi
Damià Ferrà-Ponç
Antoni G. Gómez
Antònia Horrach
Elionor Horrach
Maria Antònia Juan
Jaume Ordines
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Catalina Valriu

Fotografia:

Pere March
Jaume Morell
Jaume Nadal
Jaume Ordines
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:

Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:

Jaume Ordines

Impressió:

Informacions Llevant

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Camí de Son Cabot s/n
Tfn.: 51 62 39

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 225 pessetes.

SUMARI

	Pàgs.
Editorial.....	3.
Noticiari.....	4.
La consulta popular un fet important.....	8
De jove a jove.....	10
La fusteria de Ca'n «Beteta».....	11
Temps de cursos i cursets.....	17
Exposició d'Angel Pascual Rodrigo.....	19
Homenatge a Josep Maria Llompart.....	20
Biblioteca d'autors campaneters.....	21
Còmics.....	22
Bona cuina: Sugerències per a les festes de Nadal.....	23
El bàsquet a Campanet.....	25
Agenda de la vila.....	27
El BEC informa.....	27
Campanet a la Gran Enciclopèdia.....	27
Foto retrospectiva.....	28

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL

CAMPANET

Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÉS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

IMATGES DE CAMPANET

Edició patrocinada per:
FUNDACIÓ JOAN AMENGUAL I PERICÀS

*Primera festa dedicada
a la vellesa 1963*

EDITORIAL

LA CONSULTA POPULAR

Aquests dies de la consulta popular hem estat l'objectiu de tots els mitjans de comunicació de les Balears. Campanet ha sortit a tots els diaris, se n'ha parlat a la ràdio i s'ha vist per la televisió. Potser és un bon moment, ara que hem estat el punt d'atenció de molts de mallorquins, de reflexionar sobre quina imatge hem donat a la resta de Mallorca.

Nosaltres creim que la imatge no podia ser millor: un poble que es mou, que es preocupa per les coses que l'afecten i que, per tant, assisteix massivament a donar la seva opinió en una consulta popular. Alguns podran dir que potser és un poble massa polititzat i que això més que res provoca enfrontaments i baralles. Ben al contrari, per a nosaltres val molt més aquesta voluntat de participar en la vida del poble, de decidir i d'opinar que no l'apatia i el menfotisme dels qui pensen allò de «no val la pena, que facin lo que vulguin».

Aquesta imatge d'un poble que surt a votar, que creu que el seu parer podrà tenir influència en la decisió dels polítics defineix molt bé que és Campanet: un lloc on la gent és activa, s'apunta a una coral o a una escola de música, va a aprendre de ballar o estudia el graduat es-

colar, juga a bàsquet i a futbol, etc. En definitiva, podem estar contents de ser un poble viu.

confessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten presses i amb uns mapes indesxifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabitaven sense cap llei que els empari. Mai no sabem que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

DUES PASSES ENDAVANT, UNA ENDARRERA

La Llei d'Espais Naturals (LEN), aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura, va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constants entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per preservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Capocorb o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada, incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes Directrius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixement i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber QUÈ podíem fer i ON podíem fer-ho, però almanco delimitava els espais on NO podíem fer determinades construccions, almanco preservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria

necessari estar-hi d'acord si els diputats del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat a la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen.

No ho han fet, i això ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten presses i amb uns mapes indesxifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabitaven sense cap llei que els empari. Mai no sabem que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

Noticiari

CONVENI AMB EL CONSELL INSULAR SOBRE BIBLIOTEQUES

La firma per part de l'Ajuntament d'un nou conveni amb el centre coordinador de biblioteques, que depèn del Consell Insular, es va aprovar al ple ordinari de dia 29 d'octubre. Mitjançant aquest conveni, que en substitueix un d'anterior, l'Ajuntament es compromet, entre altres coses, a dedicar una persona al càrrec de bibliotecari durant un mínim de 18 hores setmanals. A canvi, el Consell es compromet a fer aportacions anuals per a l'adquisició de llibres i el manteniment de la biblioteca. La plaça de bibliotecària va ser coberta amb un conveni amb l'INEM i serà ocupada per n'Elionor Horrach.

PETICIONS DE L'ARRENDATARI DEL BAR DE LA TERCERA EDAT

En aquest mateix ple es va llegir una instància de Ramon Moreno, l'arrendatari del bar de la tercera edat, en què demana no haver de pagar el cost de l'electricitat al local. Es va acordar deixar la qüestió damunt la taula per tractar-la en haver acabat el termini del contracte actual i en ser el moment de fer una pròrroga, si convé.

MOCIÓ DEL PSM SOBRE LA MODIFICACIÓ DE LA LLEI D'ESPÀIS NATURALS

El segon punt d'aquest ple de dia 12 de novembre era la presentació per part del PSM d'una moció sobre la modificació de la Llei d'espais naturals que ha presentat el Govern de la Comunitat Autònoma al Parlament. A la moció es proposava que el ple de l'Ajuntament fes arribar als grups parlamentaris el rebuig del consistori a la proposició de modificació, es pronunciàs en defensa de la llei i del que suposa: un patrimoni natural i cultural i un nivell de benestar que la nostra comunitat ha tingut

fins ara, i s'adherís a les activitats democràtiques que es posassin en marxa per fer evident als ciutadans la necessitat de defensar aquesta llei.

La moció va ser aprovada amb els vots favorables dels grups municipals del PSM i del PSOE. El grup del PP hi va votar en contra argumentant que el seu partit havia defensat la modificació a les darreres eleccions.

ARTESANS DE CAMPANET A LA FIRA DE POLLENÇA

Diversos artesans de Campanet varen participar a la Mostra d'Artesania que cada any s'organitza a la Fira de Pollença. A l'stand del Consorci per a la Dinamització Econòmica al Medi Rural s'hi exposaren els productes artesanals d'Antoni Reynés «Xeremier», de la teulera de Can Dolç, de Menestralia i de Cas Covener. Aquests dos darrers també participaren directament amb un lloc propi a la Mostra.

I ara que parlem d'artesans, aprofitarem l'ocasió per corregir una informació del carrer número de la revista, que feria referència a en Joan Covener. En aquesta notícia es feia referència a un escrit de Llorenç Vich al diari «Balears», de la sèrie Oficis de Mallorca. Hi dèiem que en Joan fa feina al taller amb sa mare, madò Magdalena «Hereva» i una tia seva, madò Maria «Hereva». Hem de rectificar i dir que qui hi fa feina, a més d'en Joan i sa mare, és na Isabel Amengual Alcover «Covenera», cosina d'en Joan. Na Bel fa més de 30 anys que es dedica a aquesta artesania i enguany era present, juntament amb el seu cosí Joan, a la Mostra d'Artesania.

ROBATORIS

De tant en tant, es produeixen onades de robatoris al nostre poble. La nit del dilluns dia 16 de novembre, uns lladres varen entrar a l'apotecaria i se'n digueren devers 9.000 pts. Hi entraren, des del corral, per la part de darrera. També intentaren robar a Can Pessol, on foren descoberts i fugiren, i en «Es Punt», on només varen arrabassar dues postetes de les persianes.

ORGANITZACIÓ DE LA CONSULTA POPULAR

Al Ple ordinari de dia 12 de novembre només es varen tractar dos punts. En primer lloc, es varen refredar les decisions que havia pres la comissió especial per a l'organització de la consulta popular. Aquesta comissió especial, formada per dos regidors de cada grup polític, s'havia reunit diverses vegades. Dia primer d'octubre s'hi va decidir la data de la consulta, el 22 de novembre, i es va acordar sol·licitar un informe jurídic per saber si era obligatori demanar permís a la Delegació de Govern per fer la consulta. A més, es varen decidir altres qüestions d'organització com la utilització del cens electoral i el fet que els empadronats al municipi que no figurassin al cens també podrien votar, que hi hauria dos col·legis electorals, els mateixos que a les eleccions i que el secretari seria el responsable del funcionament administratiu del procés. També es va acordar que al ple de dia 8 d'octubre es sortejarien els presidents i els vocals de les meses. El nomenament és voluntari i es va establir una dieta de 10.000 pts. per als qui acceptassin la tasca.

En una altra reunió, realitzada el 7 d'octubre, es varen fixar les preguntes de l'enquesta. Jaume Pol (PP) va proposar el nom de «consulta popular», que va ser aprovat amb els vots del seu grup i el PSOE. EL PSM es va abstenir perquè considerava que el nom de «sondeig» o «enquesta» era més apropiat.

Finalment, en una reunió feta el 22 d'octubre, els representants del PSM varen acceptar la proposta que Jaume Pol havia fet a la reunió anterior que les paperetes fossin bilingües, encara que varen manifestar que això

suposava una vulneració del reglament municipal de normalització lingüística. A més, es va definir el contingut d'un escrit d'explicació de la consulta proposat pel batle, després d'algunes modificacions.

Per altra banda, al Ple de dia 8 d'octubre es varen sortejar els components de les meses electorals. Varen acceptar estar a les meses -ja hem dit que era voluntari- les següents persones:

-Al districte primer, Maria Pons Morell (presidenta) i Margalida Horrach Bennàssar i Elionor Horrach Bisquera (vocals).

-Al districte segon, Miquel Amengual Martínez (president) i Isabel Gual Martorell i Margalida Gual Rigo (vocals).

NIT DE ROCK

El divendres 9 d'octubre va celebrar-se a Sa Canova

Tots els que feim possible la revista Campanet, vos desitjam unes bones festes de Nadal i cap d'any. Que la salut, la pau, la llibertat i el benestar ens acompanyin sempre.

Feliç, 1.993!

una nit de rock. Hi participaren tres grups, sobressortint els OCULTS. En un principi havia estat anunciada la presència del conjunt català PIXAMANDÚRRIES. Al final no pogueren venir i varen esser substituïts per un grup que tot just comença, que va esser capaç de demostrar que estan fets de bona fusta. La nit va esser animada i l'assistència fou d'uns centenars de joves. Els organitzadors de la nit de bauxa varen esser els «quintos» i les «quintes» d'enguany. L'any passat va iniciar-se aquest costum d'una nit de rock a l'acabament de l'estiu. Rock jove i que canta en la llengua del nostre país: un encert.

DUES EXPOSICIONS

Durant les festes de Sant Miquel va exposar els seus olis a la Casa de Cultura de «La Caixa» el pintor Antoni Falcó. Sobretot eren interessants els quadres que hi havia de temàtica campanetera. Els racons més emblemàtics del nostre terme i també del casc urbà havien estat captats i fixats pel pintor. Sembla que interessaren suficientment com perquè hi hagués una sèrie de persones que decidissin comprar-ne algún. El pintor, a més, va tenir la gentilesa de regalar-ne un al poble, donant un quadre pel Pou d'en Gatell a l'Ajuntament.

Del 10 al 18 d'octubre es va fer una altra mostra pictò-

rica. En aquesta ocasió l'autora era na Carne Vicens, de Mancor de la Vall. Els seus quadres eren també paisatges, en la línia de la tradició de la pintura més convencional que des de fa molt de temps s'està fent a Mallorca.

Per Sant Victorià la sala es va omplir amb una magnífica col·lecció antològica de pintures de la coneguda artista campanetera Rosa Palou.

Pel mes de maig va esser l'anglès Victor Kettle el que va presentar una col·lecció d'aquarel·les sota el títol **Racons de Campanet**.

En conjunt, per tant, una activitat plàstica ben interessant la que s'ha pogut veure a la Casa de Cultura de «La Caixa». Únicament faria falta una major diversificació de la pintura que s'hi mostra, enguany massa monopolitzada pel gènere paisatgístic.

EL DIPUTAT DAMIÀ FERRÀ-PONÇ (PSOE) PROPOSA COMPRAR GABELLÍ PETIT

El diputat campaneter del PSOE, en Damià Pons i Pons (Damià Ferrà-Ponç) va proposar en una sessió de la Comissió de Cultura del Parlament Balear la compra de la possessió de Gabellí Petit, actualment en venda, sembla que per cent seixanta milions de pessetes. Segons la proposta, es tractaria de convertir aquesta contrada campanetera en una mena de museu aprofitant la riquesa dels seus recursos naturals (el bosc d'alzines i les Fonts Ufanés) i de mostres de la cultura material tradicional (la tafona).

A hores d'ara ha traslladat la seva petició a la Comissió de Pressupostos, sol·licitant que es crei una partida per a poder realitzar la compra. En el cas que la gestió tiràs endavant, i aquesta seria una molt bona notícia, el Govern Balear passaria a esser-ne el propietari.

CAMPIONAT DE TRUC

Ben aviat es posarà en marxa la realització del VI Gran Torneig de les Balears de Truc. Els campaneters fins ara devem anar davant en la classificació per pobles: el II^m Campionat va esser guanyat per en Joan Socies «Portell» i per en Bernadí Amengual «Reet» i l'any passat en Jaume Rebassa i en Tòfol Cabanelles es proclamaren sub-campions.

Per aquesta nova edició les coses altra volta es presenten favorables ja que la participació campanetera possiblement serà més nombrosa que mai. Ja hi han inscrit grups els següents bars: Sa Galeria, Cas Reto, Sa Pujada, Germans Marc, Llar Tercera Edat i Es Club. Que la sort sigui favorable a tots els truquers i que poguem celebrar unes bones classificacions finals.

PROGRAMACIÓ ESTIU RÀDIO PICORNELL

DIMECRES

20'00 S. Inf. RAC
20'10 Vuit per Deu
21'00 S. Inf. RAC
21'10 Vuit per Deu
22'00 S. Inf. RAC

DIJOUS

19'00 Avanç Informatiu
19'15 Barcelona 92
19'45 L'estiu del dijous
20'00 Notícies 10
20'10 L'estiu del dijous
21'00 Notícies 10
21'10 Músiques alternatives
22'00 Notícies 10

DIVENDRES

21'00 De Música clàssica.

DISSABTE

10'00 Músiques alternatives
11'00 Cocktail Picornell
11'30 Parròquia St. Miquel
13'00 Notícies 10
13'15 Barcelona 92 (R)
13'45 L'estiu del dijous (R)
14'00 Notícies 10
14'10 L'estiu del dijous (R)
15'00 Vuit per Deu (R)

DIUMENGE

10'00 Barcelona 92 (R)
11'00 L'estiu del dijous (R)
12'00 Vuit per deu (R)
14'00 De música clàssica
15'00 Músiques alternatives (R)

Durant la resta del dia hi ha connexió amb la R.A.C. 105.
R. Picornell, al 100.45 de la F.M.

L'ESCOLA DECROLY DE CAMPANET A «LA ULTIMA HORA»

Carme Martorell i Gelabert

A «La Última Hora» del 8 de novembre, la periodista Margalida Capellà va entrevistar na Carme Martorell per haver publicat el llibre *La coeducació a Mallorca durant la II República: l'escola Decroly de Campanet (1934-1936)*. Aquesta va esser una bona manera de donar difusió a un llibre que ha servit per introduir Campanet en la història de la pedagogia mallorquina. L'Escola Decroly que crearen aquells joves inquiets i progressistes (Miquel Buades, Guillem Buades i Miquel Palou) va representar una veritable experiència renovadora a la Mallorca dels anys trenta amb la introducció de la coeducació i de les propostes del pedagog belga.

Na Carme va assenyalar el paper decisiu que havia tingut en Miquel Buades Riber a l'hora de reconstruir la història de l'escola: no se n'han conservat papers i tan sols la seva memòria i la d'alguns dels alumnes va permetre trobar les dades i les intencions d'aquella experiència.

Una frase de l'entrevista podria servir per a veure com valora l'autora del llibre la personalitat del protagonista de la seva obra: «Para mí Miquel Buades, un hombre muy influenciado por las escuelas racionalistas, es un innovador, una persona que aún hoy, a sus setenta y nueve años, sabe tanta pedagogía como yo y te habla de Claparede, de Freinet, de Decroly».

LA CONSULTA POPULAR, UN FET IMPORTANT

No pretenem fer la crònica exhaustiva de tot el que ha anat passant aquest darrer mes en referència a la consulta popular sobre si s'havia de fer o no una nova via d'accés al poble de Campanet. La quantitat de notícies que aquest fet ha generat desbordaria les pàgines disponibles i, a més, tampoc no en pretenem haver fet un seguiment suficientment detallat com per poder voler que en aquesta notícia s'hi encabeixi tot. Tan sols ens conformarem oferint una sèrie de flashos d'aquells aspectes que ens han semblat més significatius. Val a dir que ho farem a manera d'esquema.

LA CAMPANYA

Al carrer no hi haguè massa signes de campanya, tan sols alguns cartells informant dels actes que els diferents grups polítics havien organitzat per a parlar-ne. Es va veure molt a les botigues i als comerços el cartell del BEC.

EL RESSÒ ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

La revista «Campanet» va dedicar-hi l'editorial: simplement es recomanava que s'anàs a votar i s'elogiava l'encert d'haver organitzat la consulta. Val a dir que al mateix número el BEC s'aprofitava de la pàgina que se li cedeix per a demanar el no.

Els diaris mallorquins donaren una gran importància informativa a la consulta: si ajuntàssim tots els trossos que hi han dedicat, de vegades pàgines senceres, ben segur que sobrepassaria una pell de metres quadrats.

La televisió també se'n va fer ressò, tant Antena 3 com, i sobretot, la TVE. En donaren informació, entrevistes i enquestaren alguns campaneters.

Ràdio Picornell va oferir una programació especial el dia de la consulta: una bona partida d'hores informant, opinant i entrevistant, sempre amb la Via d'accés com a tema. Així mateix, el darrer número del «Correu Verd» també va parlar-ne.

Campanet ha estat en bona mesura un dels grans protagonistes de la vida política mallorquina d'aquest darrer mes. I fent la consulta ha estat pioner en una pràctica de democràcia participativa que la Constitució Espanyola permet i que és ben habitual en alguns dels estats europeus més avançats.

LES PUBLICACIONS

Per a informar la gent o per a crear estats d'opinió favorables a una o altra postura els diferents grups han divulgat revistes o fulls.

El PSM va aprofitar l'ocasió per a treure el seu «Butlle-

tí d'Informació Local» núm. 0. S'hi ofería una informació externa, detallada i amb acompanyament de gràfics que en facilitaven la comprensió, sobretot la que feia referència a la qüestió del finançament de l'obra.

El PSOE i el PP varen difondre un full en el que explicaven la seva postura.

El BEC va dedicar la portada del «Correu Verd» al tema i va editar un cartell donant una relació de **10 raons per votar no**.

L'Ajuntament, de manera institucional, va repartir a totes les cases del poble, juntament amb la papereta i el sobre per anar a votar, dos fulls explicatius dels diferents tipus de finançament que es podien triar.

El dia després de la Consulta Popular el batle en Francesc Aguiló va publicar un BAN en el que donava les gràcies als campaneters per a la seva participació massiva en la Consulta.

ACTES PÚBLICS

En feren a la Casa de Cultura els tres grups que són presents a l'Ajuntament. En els tres casos varen parlar únicament els seus caps de llista. Es va informar o es va intentar decantar l'auditori cap a una o altra opció. No hi acudí gaire gent: al del PP un centenar, al del PSM una seixantena, al del PSOE una cinquantena.

LES DIFERENTS POSICIONS DAVANT LA CONSULTA

El PSM i el PP votaren a favor de la inclusió de la nova via d'accés en les peticions d'obres presentades al consell Insular de Mallorca per a l'any que ve. El PSOE digué que era partidari de la carretera però que no hi votava a favor perquè no veia clar la fórmula de finançament.

El PSM va proposar la celebració d'una consulta popular i el PP hi va venir a bé. El PSOE no volia que es fes la consulta.

El PSM va donar prioritat a l'objectiu que fos la gent que triàs si s'havia de fer o no la via d'accés, però va decantar-se en tot moment cap al sí i cap a la fórmula de l'endeutament.

El PP a l'acte públic va assenyalar els aventatges i els inconvenients i va dir que ells com a partit no volien imposar res i que cadascú decidís segons el seu parer. En realitat, i més enllà del seu vot favorable al plenari i de la seva suposada neutralitat manifestada a l'acte públic, fer-ne campanya activa a favor del no i el seu cap de llista va declarar que havia votat negativament. Sobre la fórmula de finançament no es va arribar a saber que era el que proposaven.

El PSOE a la fase final va deixar de dir que eren partidaris de la via d'accés però no d'aquesta manera i va propugnar obertament el no i el vot en blanc a la segona pregunta.

El BEC en tot moment va propugnar el no.

LA DESINFORMACIÓ

De bon principi que s'hagué plantejada la realització de la via d'accés començaren a circular informacions clarament orientades a crear un estat de pànic davant les suposades quantitats exorbitants que haurien de pagar els campaneters. Aquestes notícies, en un moment generalització d'un sentiment, ben fonamentat d'altra banda, de crisi econòmica, feren que fossin molts es que no arribaren a tenir dades objectives sobre l'aportació que realment els correspondria fer.

ELS RESULTATS

El vot contrari a la realització de la via d'accés va aconseguir una victòria aclaparadora. Cal assenyalar com a sorprenent el percentatge elevadíssim de votants, veritable pedra de toc de qualsevol consulta democràtica i un reflex de la consciència cívica elevada que tenen els campaneters aquests foren els resultats:

Nombre d'electors.....	1772
Nombre de votants.....	1360 (77%)
Resultats primera pregunta:	
Nombre de vots	
SI.....	238 (17'50)
NO.....	1080 (79'4%)
EN BLANC.....	13 (1%)
NULS.....	29 (2'13)

Resultats segona pregunta:

Nombre de vots	
Contribucions especials.....	57 (4'19%)
Endeutament.....	331 (24'34%)
Fórmula mixta.....	66 (4'85%)
En Blanc.....	866 (63'68%)
Nuls.....	40 (2'94%)

CONSULTA POPULAR

1.- **Manifesta la teva opinió sobre la via d'accés:**
(contesta posant una creu a un dels dos requadres)
Manifesta tu opinión sobre la vía de acceso:
(contesta marcando con una cruz uno de los dos recuadros)

- a) **Hi estic a favor**
Estoy a favor
- b) **Hi estic en contra**
Estoy en contra

2.- **Quina penses que hauria de ser la fórmula de finançament?**
(contesta posant una creu al requadre que elegeixes)
¿Cuál piensas que tendría que ser la fórmula de financiación?
(contesta marcando con una cruz el recuadro que eliges)

- a) **Contribucions especials a les vivendes de la població.**
Contribuciones especiales a las viviendas de la población.
- b) **Endeutament mitjançant un préstec per part de l'Ajuntament.**
Endeudamiento mediante un préstamo por parte del Ayuntamiento.
- c) **Una fórmula mixta que combinàs les contribucions especials amb l'endeutament.**
Una fórmula mixta que combinase las contribuciones especiales con el endeudamiento.

Campanet, 22 de novembre de 1992

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL **GM**

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

DE JOVE A JOVE

EN BENET MORELL CIFRE

En Bernat Morell Cifre és un jove de 18 anys que, com molts altres joves, aprofita l'estiu per fer feines eventuais als centres turístics de Mallorca.

-A quin hotel has fet feina? Quina era la teva tasca?

-He fet de guia a l'Alcúdia-Garden, que és un apartotel. Estava a la recepció i feia feina amb l'ordinador. Passava les reserves que enviava el tour operador. No estava gaire amb el públic treballava de nit.

-Quants d'idiomes s'han de saber per treballar a un hotel?

-Això depèn dels clients de l'hotel. Nosaltres teníem escandinaus. Jo sabia el bàsic de suec i de noruec, però la llengua fonamental qualsevol hotel és l'anglès.

-D'on procedeixen principalment els turistes d'Alcúdia?

-Sobretot són els alemanys els qui darrerament trien més Alcúdia. També hi ha molts d'escandinaus, que són els qui tenim nosaltres. Els anglesos han baixat molt, ja no en vénen tants.

-Perquè trobes que vénen a Mallorca els turistes?

-Per canviar de clima, per passejar. No vénen perquè els surti barat perquè a les zones turistes els preus es desapareixen en arribar l'estiu. Els tour operadors els fan venir enganats. Ofereixen serveis que els hotels no tenen (televisió, aire condicionat, etc.) i els turistes es troben que tot això promès no hi és. Llavors es queixen molt.

-Com es reflecteix la crisi de l'hosteleria?

-Com en tot, en l'economia. Contracten menys gent, no tenim comissions a les vendes ni en el canvi de moneda, ja no posen ningú fix, fan contractes per mig any i no els renoven. A l'hora de cobrar l'atur també ha canviat. T'ofereixen una ajuda fa-

miliar per 6 mesos però que és molt difícil d'aconseguir ja que tenen en compte moltes de coses. Si ets pare de família, quanta gent fa feina a la casa, etc.

Però amb els clients no hi ha hagut problemes: hem tengut pel tot l'estiu. El tour operador s'encarrega d'omplir les places de l'hotel.

-Quants de mallorquins treballen amb tu?

-A la recepció som quatre mallorquins, quatre peninsulars i una anglesa. La majoria de dones de la neteja són peninsulars, llevat de la goavernanta i alguna altra.

-Què t'ha semblat l'any 92?

-Un any olímpic, important per a

Espanya però fotut per a Mallorca ja que l'expo 92 i les olimpíades han llevat turistes a les illes.

-Què fas a l'hivern?

-A l'hivern estudiï un poc, però enguany faré el servei militar, així que no podré continuar. Ho deixaré per l'any que ve.

-Què penses sobre la nova carretera?

-Opin que està bé per al poble, però per als comerços serà bastant fotut. És una gran millora per al poble. A tothom li interessa però el que no volen és pagar més impostos, i molt s'estimen més continuar així.

Maria Antònia Juan Amengual
Francisca Bisquerra Mascaró

LA FUSTERIA DE CA'N BETETA

Diploma

La Caixa de Balears "Sa Nostra",
Pimem i l'Associació de la Premsa
lliuren homenatge a l'empresa

Guillem Femenia
Fusteria

Per la seva perseverança i en
reconeixement als mèrits assolits
al llarg del temps.

Sa Nostra

Pimem

Associació de la Premsa

Ciutat de Mallorca, gener 1983

Contat per Guillem Femenia «Beteta» i redactat per
Antònia Bennàsser Capó

Can «Beteta» ha estat i és una fusteria molt característica, fa més de cent anys que funciona i és la que té més antigüetat a Campanet.

La família «Beteta» ha seguit la tradició familiar fent de fusters unes quantes generacions. En Guillem Femenia Gual «Beteta» quan tenia 20 anys va posar la fusteria; va comprar les eines necessàries i començà a fer feina per a ell. Guillem, quan era jovenet, anava a Alcúdia a aprendre de fer de fuster (això passava devers els anys 1895). Anava a Alcúdia amb bicicleta, i hi va anar uns quants anys: el primer any Guillem va pagar al mestre qui l'ensenyava amb una quartera de blat; el segon no pagà ni cobrà, i el tercer, Guillem cobrà amb una quartera de blat. L'any que feia quatre ja va cobrar en doblers, ben pocs, tenien poca feina i la cosa no anava bé. En Guillem va suggerir al mestre de fer caixes cantaranes i de baixes mallorquines. Tengueren molt d'èxit i molta feina.

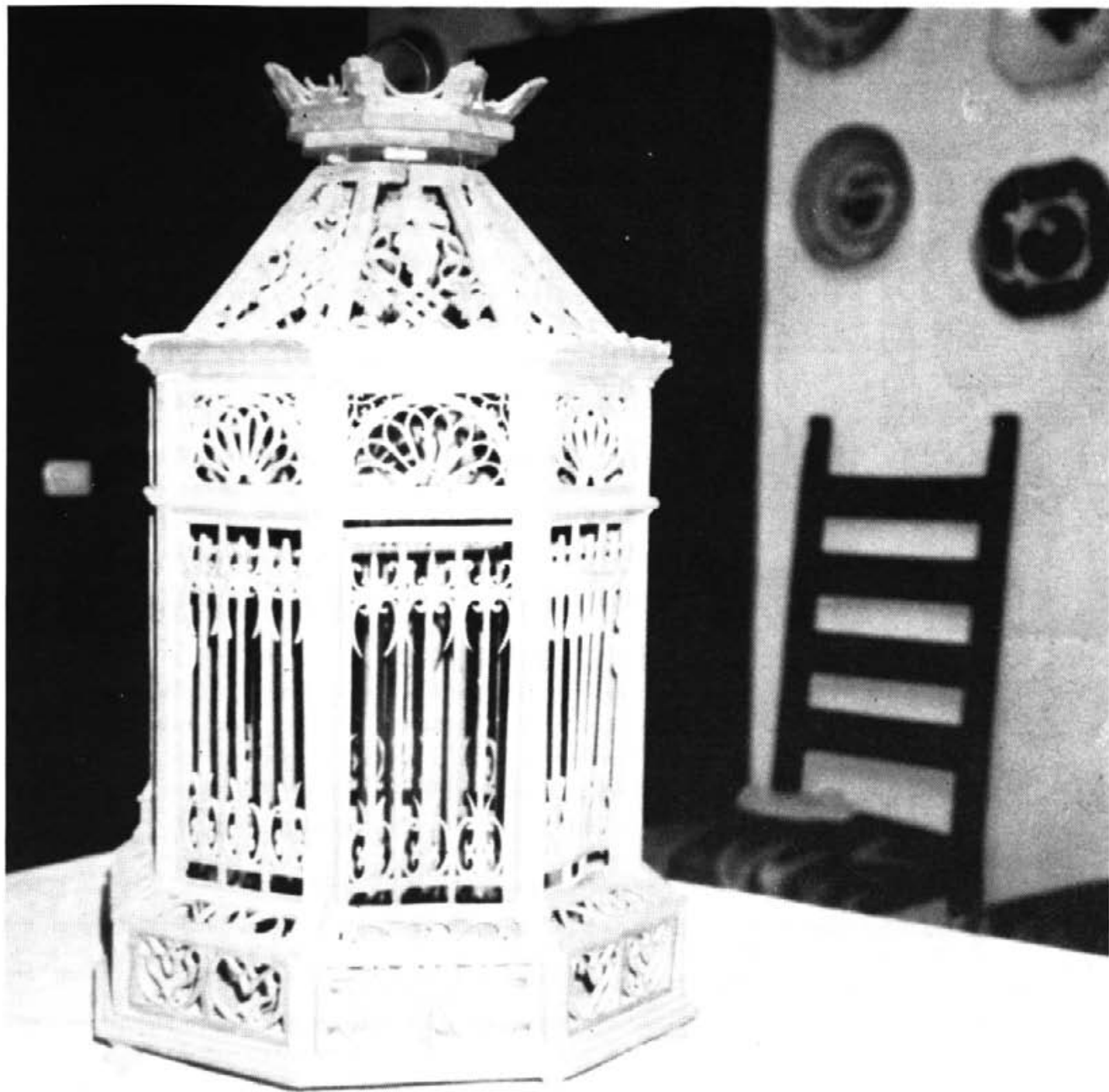
En Guillem va casar-se amb na Francisca Gual «Monjó» amb la qual tengueren 9 fills: vuit nins i una nina. Mestre Guillem va morir als 40 anys. Els seus fills,

en Guillem, en Miquel, en Bernat, en Joan, n'Andreu, en Jaume, en Pere es dedicaren a la fusteria com el seu pare, en Toni va esser l'únic que es dedicà a picapadrer. En Miquel tengué una llarga malaltia i va haver d'estar al llit uns quants anys. Malgrat això en Miquel duia l'art dintre la sang, es passava hores i més hores dibuixant i fent esbossos per fer mobles.

Amb molta paciència i molt de temps va fer una gàbia de fusta tallada a mà, tota plena de filigranes, una feina artesanal fabulosa (Poden apreciar-la a la foto i al esbós). En Miquel moria als 20 anys. En Pere també morí jove i els altres fills es dedicaren a altres feines. En Guillem i en Bernat dugueren la fusteria junts i feren feina molts d'anys, dia a dia, es pot dir tota la seva vida.

ANÈCDOTES DE LA FAMÍLIA «BETETA»

La família de can «Beteta» era molt religiosa. Mentre Guillem tenia autoritat amb els seus fills, com era el costum d'abans. Cada dia els feia resar el rosari i a les 10 del vespre tots havien d'esser a ca seva. Feren moltes feines per a l'església: el confessorari del rector, els bancs

de Sant Victorià, el faristol del cor, l'antic reclinador i altres coses.

Al convent de les monges Agustines hi feren algunes feines. Davers els anys 20, les monges feren una col·lecta per a pagar els bancs de la capella que havien donat a fer a can «Beteta».

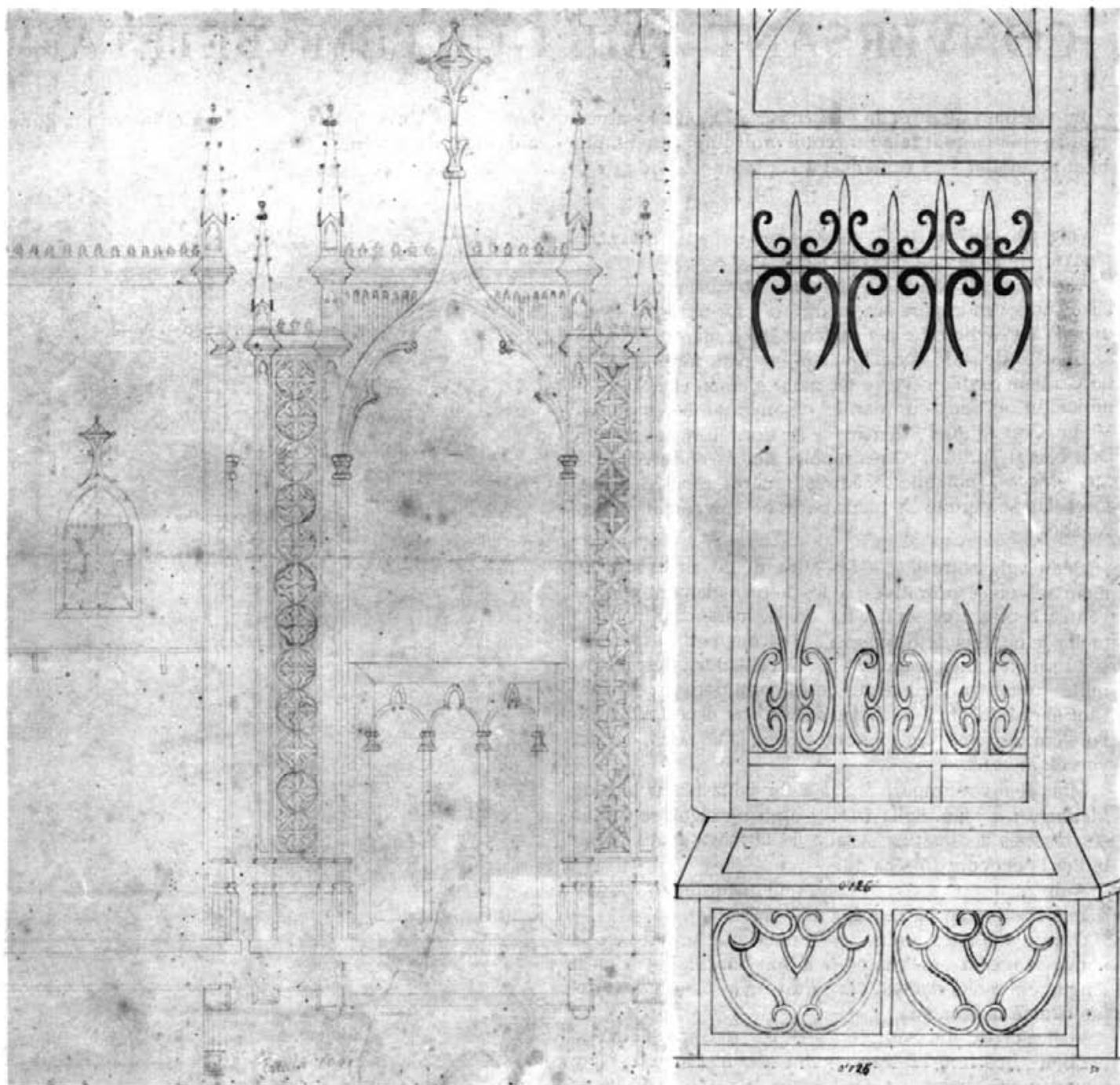
Els doblers recollits solament bastaren per a pagar la meitat de bancs. Les monges digueren a mestre «Beteta» -Més envant farem els altres-.

Un dia no molt llunyà, mestre Guillem dugué els al-

tres bancs enlestits a les monges. Les monges quedaren de pedra, perquè no tenien cap dobler per pagar-li. Mestre «Beteta» els va dir -Una bona persona ha fet un donatiu i ha pagat els bancs; així que estam ben cabals-.

Les monges estaren una bona temporada sense saber qui era la persona tan generosa que els havia solventat la situació dels bancs. El donatiu no havia existit mai. Va esser el mateix mestre Guillem qui els ho va regalar.

Com aquest fet i altres favors en feren molts.

BAR ES CLUB

Pl. Major, 25

Tel. 51 60 48

Campanet

CONVERSANT AMB GUILLEM «BETETA»

En Guillem quan m'ha vist entrar a ca seva ha aturat la màquina la qual feia un renou molt impertinent. Ens hem acomodat i ha començat a contar-me la vida de la

família de can «Beteta», la seva de fuster i algunes anècdotes de la feina.

Vaig néixer l'any 1943, als 27 anys em vaig casar, no tenc cap fill i a hores d'ara estic separat.

Als 17 anys ja feia feina de fuster, no vaig voler seguir els estudis i mumpare em va dir: -o a fer feina o a estudiar-. Vaig dediciar-me per sa feina. Te contaré tot el que sé i record de sa fusteria. Quan jo era petit mumpare i el tio Guillem es dedicaven a fer mobles, feren es nostres o, millor dit, es seus de quan es casaren; també es de cas Metge Don Miquel Alemany i es dormitori des Metge Don Nadal Tortella. Altres mobles de cas «fidever» i de can «Maca», butaques, cadires, guarda-robes i altres coses. Ho sé perquè els meus pares ho han contat moltes vegades.

Quan vaig començar a fer feina de fuster encara teníem ses eines primitives, a les hores solament empraven sa cepilla i es senff i tot anava massa bé, hi havia molta feina. Ens dedicàvem a fer tacons per a espartenyes i sabates, més endavant férem penjadors, després camilles juntament amb altres coses com: portes, persianes i tot el que es presentava; però sa nostra especialitat, llavors era fer feina, per exportar i feina ja en sèria, era devers els anys 65.

Molt abans mumpare anava a fer volta pes pobles de Mallorca i a Maó. Solia trescar amb bicicleta, se'n duia ses mostres a dins una senalla, la fermava a nes portabultos i per endavant s'ha dit.

Amb el temps anàvem comprant màquines més modernes i podíem produir més i molt més aviat.

Durant molt de temps, es camins que ens duien sa llenya anaven a descarragar-la a Son Bordoí, lloc a on li tenguérem molts d'anys, i la serràvem a sa serradora del tio Joan de sa farinera.

Jo he fet de tot, sempre guiat per mumpare i el tio Guillem, fins que ho vaig agafar a compte meu. Hem tengut molts d'homes a fer feina a sa fusteria: en Benet «Corritx», en Joan «Nina», en Joan «Alzina», en Perico «Saboner», en Tomeu «Mascaró», n'Andreu «Gallego», en Pere «Sabater», en Nadal «Marc», en Xesc i en Paco «Sivelleta» en Miquel «Massiana», en Joan «Foradí», en Josep «Passol», en Miquel «Caminer» i d'altres. En Miquel «Caminer» ha fet feina fins ara.

Te contaré algunes anècdotes que record i són xistoses. Record que quan era jovenet, anava a cercar llenya o a tornar feina amb un carretet; després més endavant em varen comprar una moto i l'enganxava a es carretet, o millor dit es carretet a sa moto. En Pere «Sabater» solia venir en mi per ajudar-me a carregar i descarregar. En Pere era molt xistós, es posava dins es carretet i jo donava un poc més de gas a sa moto que es normal i... en pegava d'endanades! rèiem molt. Una vegada es carretet es

va desenganxar i anava totsol pes carrer, en Pere sen va dur un bon susto, però va poder baixar i no va passar-li res. Una vegada també fent feina a sa fusteria en Pere «Sabater» cantava i duia es ritme amb una cama, quan més anava més es movia. Mumpare es va posar a darre-ra d'ell i ell no se n'adonava de res, noltros que el miràvem ens esclatàvem de riure, fins que es va girar i el va veure i sa cara li canvià de cop pensant que rebria qualche betcollada. Mumpare també va riure.

Devers els anys 75 també tenguérem moltíssima feina, venien dones a fer feina a sa fusteria, posaven ganxos als penjadors, els envernissaven i els col.locaven. Hi havia gent que els volia envernissats i altre de llenya normal, aquests eren menys cars.

Primer va morir el tio Guillem, després mumpare, jo he seguit sa tradició any darrera any fent de fuster i feina de tota casta, feina en sèria i feina encomanada. Tot el que s'ha presentat, cuines, estanteries, etc. Han passat molts de joves i gent més gran a fer feina. Ara som tot-sol. Ses coses han canviat i tot s'ha posat molt difícil; entre IVA, seguros punyeteries i molts de problemes, n'estic cansat i el pitjor es que a sa gent li costa pagar, l'has de dur a s'esquena molt de temps..., i si he de dir la veritat crec que ho deixaré i podré viure més tranquil. M'agrada aquesta feina i l'estim perquè tota sa vida l'he feta i no en conec d'altre, però tot això que t'he dit em

posa nerviós i no hi puc fer res. Crec que si tengués algún fill que volgués seguir en sa fusteria aguantaria fins que fos necessari, però som tot sol i puc dispondre de mi mateix.

Gràcies Guillem per tot el que ens has contat, tots els col.laboradors de la Revista Campanet t'ho agraim. Ha estat molt interessant.

Que puguis disfrutar de la nova vida així com desitges, encara ets jove i et resten molts d'anys per fer camí.

LA FUSTERIA DE CAN BETETA HA DEIXAT DE FUNCIONAR

D'esquerra a dreta: Bernat «Beteta», Tonina «Cubeta», Tomeu «Mascaró», Miquel «Caminer», Perico «Saboner», Guillem «Beteta», Francesc «Paxxeta».

Nins: Guillem «Beteta», Francesca «Beteta» i Maria «Beteta» fills d'en Bernat «Beteta» i de Francesca «Paxxeta»

Foto Mascaró. Any 1947

per Antònia Bennàsser i Capó

Les màquines resten en silenci; l'encenall no cau al trespol ni el serradís al clot; les eines retirades no es mouen del seu lloc; els homes llogats i el mestre han deixat d'emprar la cepilla, el senfi, les màquines de foradar, el martell... ja no fan escarades per acabar la feina encomanada. El carretet i la camiona no tresquen pels carrers carregats de llenya o de feina acabada.

A Son Bordoï fa anys que no hi ha troncs per a la serradora. La casa de can «Beteta» va cobrant un espai més ampli i molt més tranquil; les portes de la fusteria estan

tancades i les del carrer mig obertes.

La gent, quan passarem per la cantonada de can «Beteta» pel carrer Llorenç Riber i pel carrer del Sol, trobarem a faltar els portals oberts de bat a bat, el renou de les màquines i l'olor de fusta que caracteritzava aquell lloc tan peculiar. La fusteria de can «Beteta» que durant unes quantes generacions ha funcionat cada dia i ha obert del matí fins l'horabaixa, ha acabat la seva tasca. Ha deixat una gran empremta al nostre poble de Campanet. Ara, la casa de can «Beteta» serà una casa més del carrer. La fusteria, solament quedarà en el record.

ESTANC i PAPERERIA

CATALINA BARRERA

Llibres
i
Material
Escolar

TEMPS DE CURSOS I CURSETS

En acabar l'estiu comença el curs escolar. Una mica més endavant acostumen a iniciar-se una gran diversitat de cursos i cursets destinats a satisfer les necessitats o les ganes de formació de la gent adulta o de diferents edats.

A Campanet enguany l'oferta és ben nombrosa i diversificada i per això el nombre d'inscrits és tan considerable. A més de tota una sèrie de cursos que responen a opcions de particulars (dibuix, anglès, ball de bot...) i a un curs d'anglès que ha organitzat l'APA del C.P. Llorenç Ribera, l'Ajuntament, interessat en què tots els campaneters que en tinguin necessitat o ganes puguin tenir al seu abast la possibilitat d'aprendre i de millorar la seva formació ha tingut la iniciativa de promoure la realització d'un grapat de cursos, fent-se càrrec de la seva gestió, així com també del seu finançament, de vegades complet i d'altres parcial. Farem un repàs, purament informatiu, als diversos cursos de gestió municipal. En un proper número parlarem de la resta.

CURS D'INFORMÀTICA

Hi hagué vint-i-vuit sol·licituds i tan sols hi havia disponibles desset places. Els alumnes varen esser triats d'acord amb els criteris objectius que marca l'INEM, l'entitat que l'ha subvencionat íntegrament: tenir targeta

d'atur, el factor del temps que fa que s'està sense treball, prioritització d'aquells que encara no havien fet cap curset...

El curs és impartit, a una sala dels pisos alts de la Casa de la Vila, per Gabriel Havia Verger i ha de tenir una durada de dues-centes cinquanta hores: del 2 de novembre al 25 de març, quatre hores tots els dies feiners de la setmana. Alguns dels alumnes són de fora poble perquè el curset, per manament de l'INEM, tenia un abast comarcal. S'hi estudia Informàtica bàsica i Processament de textos.

ESCOLA D'ADULTS

S'imparteix el Graduat Escolar i un Curs d'Alfabetització. Hi ha vint-i-set alumnes matriculats, d'edats que oscil·len entre els setze i els quaranta. El finançament va a càrrec del MEC i de l'Ajuntament. S'imparteix a la sala on abans hi havia instal·lada la Biblioteca Municipal quatre hores cada setmana. La professora és la campanetera Maria Pons Fiol «Butxacota».

ESCOLA DE MÚSICA

CALCES

CALCETINS

Tardor

Ha començat a funcionar enguany. El professor és en Josep Joaquim Esteve Vaquer, que també és el professor de metall de la Banda. S'hi han inscrit setze alumnes (nou de primer, cinc de segon, dos de tercer i dos de quart). Les classes de solfeig es fan a la Sala Vella els dijous i els divendres. El curs es financia amb una quota de dues mil cinc-cents pessetes que paga cada alumne i amb una aportació mensual de vint mil pessetes que fa l'Ajuntament.

CURS DE BRODAT

Els passats mesos de maig i juny ja se'n va fer un. I va tenir un gran èxit. Per això se n'ha posat en marxa un altre, que durarà dos mesos. S'hi han apuntat trenta-tres dones. Es fa cada dimarts durant tres hores. La professora, com l'altra vegada, és na Maria Ordines, de Muro. Els ensenya tot quant es pot saber en l'art del brodat: punt mallorquí, creueta, fil tret, calat...

El curs ha estat subvencionat íntegrament per l'Ajuntament, que hi haurà d'aportar unes cent mil pessetes.

Prop d'un centenar de campaneters, a més de molts

d'altres que s'han apuntat i practiquen unes activitats diferents a aquestes, dediquen unes hores setmanals, després del treball o de l'escola obligatòria, a enriquir-se culturalment i professionalment una mica més de cada dia. És una actitud que mereix ésser valorada de manera molt positiva, així com també la predisposició de l'Ajuntament a fer-ho possible.

B A R CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

EXPOSICIÓ D'ÀNGEL PASCUAL RODRIGO

Del 13 de novembre al 15 de desembre, n'Àngel Pascual Rodrigo exposa a la Galeria Pedrona Torrens d'Alcúdia. L'obra, realitzada entre el 1990 i el 1992, ha estat agrupada sota el títol genèric *Pasaje homérico*.

Talment com en Miquel Costa i Llobera va imaginar al seu poema *La deixa del geni grec* que el jove Homer havia vingut a la nostra illa, n'Àngel Pascual també ha fet ús dels seus poders creatius per a traslladar n'Odisseu a les costes d'una illa vorejada de talaies, d'onades de muntanyes i d'una mar tan espessa que sembla com si els barquers que s'hi han perdut no poguessin donar moviment als remes.

La pintura de n'Àngel Pascual sempre és plena de referències culturals i cada obra acostuma tenir un títol que d'alguna manera és una frase carregada d'una significació entre enigmàtica i llibresca. Ara bé, malgrat el seu component culturalista, les seves pintures són profundament plàstiques, imatge i color, suggerències que s'orienten cap a la recerca de la resposta dels sentits. Paisatges marins, serralades rocoses, els perfils d'unes illes tan sols insinuades a l'horitzó, sempre, però, sense presència humana, tan sols la figura embolcallada d'Odisseu contemplant la mar immensa. La figura d'Odisseu representa el sentit de la vida de la humanitat absent: la vida com a viatge, com a recerca, com a fugida i com a esforç per a recobrar uns temps passats perduts. N'Àngel Pascual ha prescindit de les anècdotes i ha configurat un món plàstic ascètic i d'essencialitats. Un món que en la seva dimensió més profunda ens remet als paisatges interiors de l'esperit, del seu i del de cada contemplador que, col·locant-se davant el quadre, és capaç d'immergir-se dins aquelles superfícies obertes que conviden a la reflexió i al viatge.

Enguany fa exactament deu anys que n'Àngel Pascual i la seva família varen instal·lar-se a Campanet. Ha difòs el nom del nostre poble com el seu lloc de residència als catàlegs de les moltes exposicions que durant la dècada ha anat fent. I també Campanet ha entrat als seus quadres: les formes geològiques que es veuen mirant cap a

la vall de Sant Miquel, la silueta llunyana de la Serra de Tramuntana, el perfil de les cases i del campanar... Tots aquells elements, en cap dels casos reduïts a una dimensió documental, han passat a formar part del món d'un pintor que ha estat capaç de fer una mena de síntesi entre l'ascetisme dels paisatges aragonesos i l'exhuberància de formes i colors de l'espai mediterrani.

BAR SA GALERIA

Tapes variades

Pl. Major, 4

Campanet

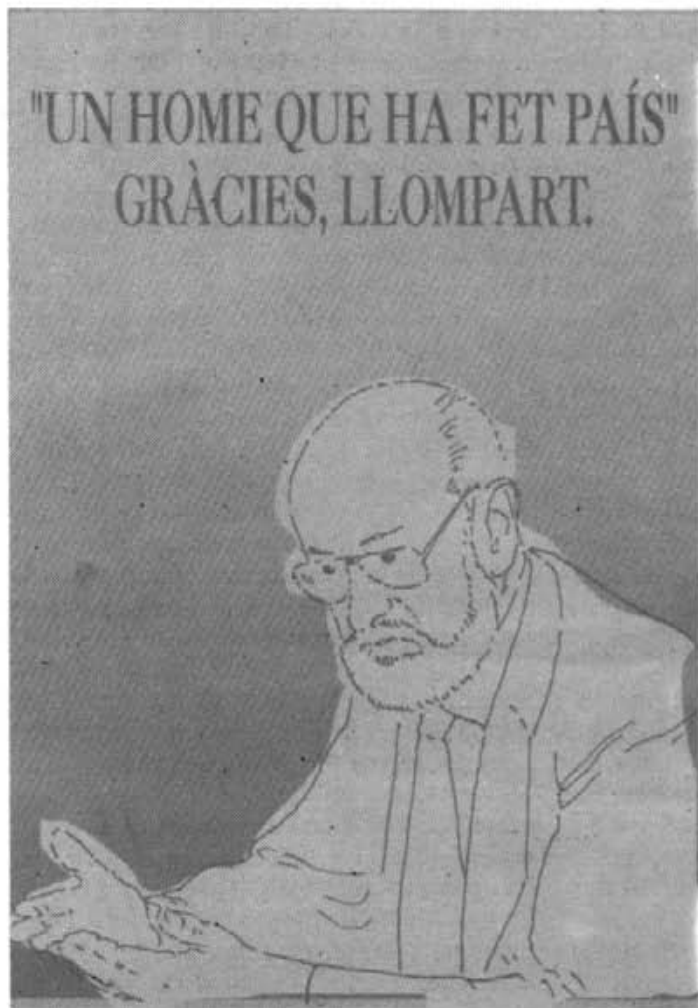
HOMENATGE A JOSEP MARIA LLOMPART

Els dos darrers mesos d'enguany un gran nombre d'entitats cíviques, culturals i institucionals mallorquines organitzaran, a partir d'una iniciativa de l'Obra Cultural Balear, diversos actes d'homenatge al poeta i patriota Josep Maria Llompart. El 28 de novembre se celebrarà en el seu honor, al Teatre Principal de Palma, un recital de poesia que comptarà amb la participació d'uns vint-i-cinc poetes d'arreu dels Països Catalans.

El divendres 18 de desembre, en Llompart serà homenatjat en el sopar multitudinari que l'Obra Cultural Balear celebra anualment per a concedir els Premis 31 de Desembre. Aquest any el Sr. Llompart, com respectuosament l'anomena la majoria de la gent, tindrà el paper estel·lar de la nit. Serà homenatjat l'escriptor que ha publicat vuit admirables llibres de poemes i un bon grapat de volums de crítica literària o d'assaig i el ciutadà que ha protagonitzat tants i tants d'actes i gestos a favor de la democràcia i de la llengua, la cultura i la identitat nacional del nostre país.

El personatge Josep Maria Llompart, un dels grans mallorquins d'aquesta segona meitat del segle XX, té aquesta doble dimensió, que sempre apareix com a indeslligable: l'escriptor i el patriota, el creador o l'estudiós del fet literari i el lluitador infatigable que treballa per a fer un país que estimi i faci servir la seva llengua i cultura pròpies, que sigui capaç d'abandonar el seu secular autoodi i que reivindiqui els drets que li pertocuen i que, a més a més, afronti el futur sense acceptar-ne despersonalitzacions ni subordinacions.

Per tot això l'homenatge es fa a UN HOME QUE HA FET PAÍS. I precisament perquè n'ha fet, amb els seus llibres i amb les seves actituds exemplars, en una època (temps de franquisme i de balearització) en què han estat tants els que s'han esforçat per desfer-lo, al país, els organitzadors han imprès sobre el cartell un sincer i merescudíssim GRÀCIES, LLOMPART.

La nostra revista també ret homenatge a l'extraordinari poeta, al ciutadà exemplar i a la bona persona que és en Josep Maria Llompart. I gràcies.

DESIMPER
Productes de neteja

C/ Camí Vell d'Inca

Tels. 51 61 08 - 51 69 89

CAMPANET

Papereria
"ES TRIQUET"

Pl. Major, 10

Tel. 51 68 30

BIBLIOTECA D'AUTORS CAMPANETERS

«GUIA PRÀCTICA DE LA SALUD»

de Bartomeu Beltran

El metge Bartomeu Beltran Pons, nascut a Campanet l'any 1950, es dedica fonamentalment a la divulgació mèdica amb l'objectiu de contribuir a incrementar el nivell d'educació sanitària dels ciutadans. Des de fa més de deu anys realitza el programa de ràdio *La salud es lo que importa* per l'emissora Antena 3 i també per la televisió d'aquesta mateixa cadena un programa matinal. Les seves informacions arriben diàriament a una bona partida de centenars de milers de persones. També publica articles de divulgació mèdico-sanitària a diverses revistes i periòdics. Tota aquesta tasca li ha merescut la concessió de diversos premis de prestigi.

Paral·lelament a la seva activitat diària als mitjans de comunicació, en Bartomeu Beltran ha anat publicant una bona partida de llibres: *Guía práctica para la mujer embarazada* (1983), *Siempre mujer. Ante la menopausia* (1988), *150 años de historia de la medicina* (1989) i *la tertulia interminable* (1990).

Enguany n'ha publicat un altre: *Guía práctica de la salud*. Va sortir el mes de maig la primera edició i pel juliol ja se'n va haver de fer la tercera, havent arribat ja als vint mil exemplars venuts. La difusió del llibre, però, va esser al mes de setembre quan va experimentar uns nivells rècord: l'entitat asseguradora Sanitas en va comprar un milió d'exemplars, probablement per a regalar-los als seus associats. El diari «Última Hora» en va donar la notícia dient que mai cap autor mallorquí havia venut una quantitat tan elevada d'exemplars.

La *Guía práctica de la salud* és una mena de manual de coneixements relacionats amb la salut i de les mesures terapèutiques més adients per a conservar-la. Amb uns articles breus i de redacció senzilla, s'hi parla de gairebé tots els aspectes que tenen relació amb la salut corporal i psíquica: l'alimentació, l'insomni, el mal de cap, les cremades, la vida sexual de la parella, els accidents infantils, les al·lèrgies, la caiguda del cabell, els mals de la vista, els refredats, l'asma, el colesterol, la prevenció cardiovascular, l'àcidesa de l'estómac, el càncer, la diabetis, els reumatismes, la problemàtica de la droga, les vacunes, les plantes amb propietats curatives,... Aquest són tan sols una part del conjunt molt més extens de temes que són tractats al llibre.

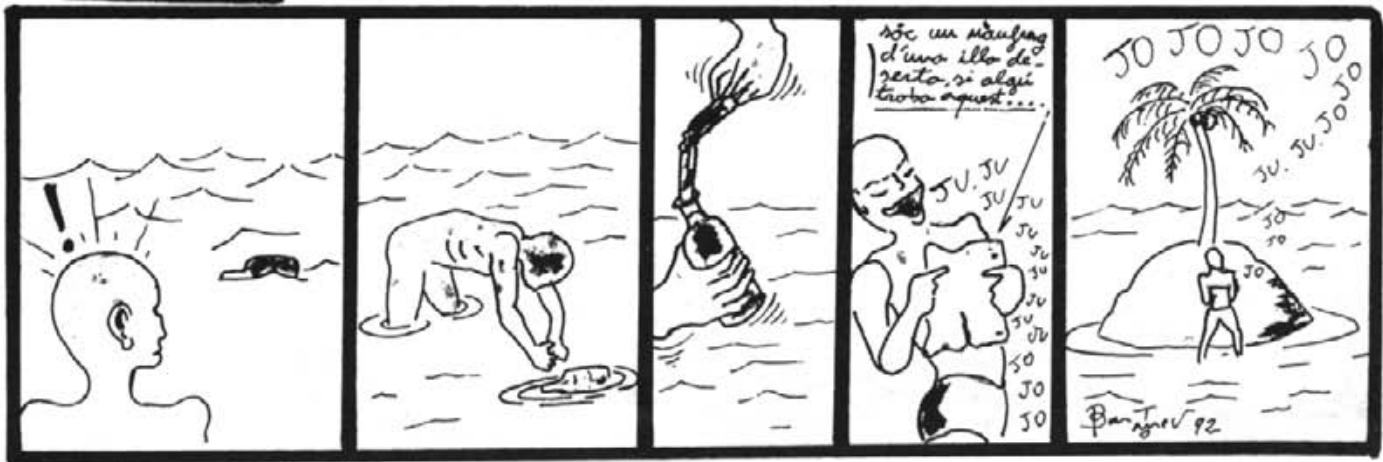
De l'obra d'en Bartomeu Beltran sobretot en destaca la seva utilitat. Per això no és gens estrany que se n'hagin venut tants d'exemplars. Val a dir que la seva difusió també ha estat afavorida per una distribució massiva (se'l pot trobar a tots els quioscos) i per la popularitat radiofònica i televisiva de l'autor.

Pere Joan Tries

TEMAS DE HOY

"EL MISSATGE"

VILANOVA — 1: PAPERERIA

VILANOVA — 2: LLIBRERIA

VILANOVA — 3

MOBLES OFICINA

50 28 80 - 50 55 32 - 50 42 29

INCA

BONA CUINA

SUGGERÈNCIES PER A LES FESTES DE NADAL

per Margarida Crespi i Cerdà

Una altra vegada ens tornam trobar les festes de Nadal. Se'ns ha passat l'estiu i quasi sense adonar-nos tenim aquí un altre cop Nadal. A totes les festes es sol donar bastant importància al menjar, totes o quasi totes solen tenir un o més plats característics. Malgrat tot, deu esser per Nadal quan es rendeix un major culte al menjar.

Avui en dia no ens suposa molt de sacrifici econòmic, em referesc, menjar una porcella el dia de Nadal, o un

indiot el dia de «Nitbona». Però no fa molt que si, que no tothom s'ho podia permetre, en aquell temps ja era la porcella, juntament amb el capó, el plat més consumit durant aquests dies. A moltes cases es menjava farcida, amb patates, pomes, carn de porc, bescuit, ametlles i sobrassada que abans s'havia fregit amb saïm, sal i espícies.

El capó es solia fer de manera molt semblant si bé no s'hi posava carn de porc. El capó cuinat s'anomena, «Capó a lo Rei en Jaume».

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

T'esperam

A continuació us donam una sèrie de receptes que us poden servir per variar un poc el menjar d'aquests dies.

ALVOCATS FARCITS (per a 6 persones)

6 o 8 Alvocats
 2 Pebres vermells
 3 o 4 pebres verds
 2 tomàtiques
 250 gr. de gambes bollides
 El suc de dues llimones
 Sal, maonesa aclarida amb llet.

Obrir els alvocats per la meitat, anant amb cura per no espenyar les closques. Treure la carn amb l'ajuda d'una cullera. Picar-la a quadrets petits, així com els pebres, les tomàtiques i les gambes. Afegir el suc de llimona, la sal i la maonesa. Amb aquest farcint omplir els alvocats.

LLOM DE PORC FARCIT (per a 6 persones)

1 llom de porc de 1'5 kg.
 200 gr. de sobrassada
 200 gr. de butifarró tallat en petits quadrets
 100 gr. de xulla en daus petits.
 5 ous
 400 gr. de carn picada
 1 copa de cognac
 sal, pebre bo, orenga, nou moscada.

Obrir el llom com si fos un llibre, omplir amb la mescla dels altres ingredients. Fermar amb fil gruixat, batre un ou, mesclar-hi un all picat i amb aquesta mescla pintar la superfície del llom. Rebossar amb galleta picada i posar a coure. Quan es mig cuit regar amb vi blanc, banyar de tant en quant amb el seu suc. Coure durant uns 50 minuts.

TARTA SACHER (per a 6 persones)

6 vermells d'ou
 150 gr. de xocolata fusa al bany maria
 6 blancs d'ou
 200 gr. de sucre.
 120 gr. de farina
 Ralladura de llimona

Pujar els vermells amb la meitat del sucre, mesclar amb la xocolata. Pujar els blancs d'ou amb l'altre meitat del sucre. Mesclar els blancs amb els vermells molt suauement, sino les clares baixaran, hi afegim la ratlladura de llimona i finalment la farina. Posam a coure a uns 200 graus.

Una vegada que la coca és cuita amb el ganivet la talleu horitzontalment en dues parts. Cobrim la base amb confitura de maduixa o bé d'albercoc. Tapam amb l'altre meitat. Si volem, la podem cobrir amb xocolata de la següent manera: es fonen 75 gr. de xocolata al bany maria, posam mig tassó d'aigua amb 125 gr. de sucre a coure a uns minuts, mesclam amb la xocolata fusa, remanam bé a fi que no quedi cap grum. Amb aquesta mescla cobrim la tarta, es pot decorar amb ametlles, amb coco ratllat, o amb una altre cosa que trobem adequada, procurant que sigui de color blanquinós, perquè contrasti amb el marró de la xocolata.

BISCUIT GLACÉ DE FIGUES SEQUES (per a 6 persones)

12 vermells d'ou
 350 gr. de sucre
 1 l. de nata pujada sense sucre
 200 gr. de figues seques.

Pujam els vermells d'ou amb el sucre, trituram les figues amb mig tassó de llet amb el turmix. Mesclam els vermells amb la nata, hi afegim el puré de les figues. Posam al congelador fins que estigui ben congelat.

Ho podem servir amb salsa de xocolata; es fonen 300 gr. de xocolata al bany maria, hi afegim aigua fins que la densitat de la salsa és la que ens agrada.

Margalida Crespi

Bel Rosa Gual

ASSEGURANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77
 Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

EL BÀSQUET A CAMPANET

EN JAUME SOCIES I EN SANJEEV BHARDWAJ

El bàsquet no és l'esport que té més seguidors a Campanet. Però des de fa uns anys s'està fent feina per a potenciar-lo. Ara ja hi ha cinc equips. A més es compta amb un grup de promotors que treballen perquè l'organització d'aquest esport funcioni i es consolidi.

Dos representants d'aquest grup, en JAUME SOCIES i en SANJEEV BHARDWAJ, ens han contat quina és la seva feina i quina és la situació, ara mateix, del bàsquet campaneter.

-Amb quin personal tècnic comptau?

-Enguany hem canviat els entrenadors dels equips. L'equip senior masculí estarà a càrrec d'en Rafel Cortès «de La Florida». A l'equip senior femení l'entrenam nosaltres, a l'infantil masculí en Sunil Bharwaj, na Jerònia Beltran l'infantil femení i en Pep Bernat l'equip de minibàsquet femení.

-Els equips estan federats?

-Hi estan tots menys l'equip infantil femení, perquè la seva entrenadora va trobar que encara no estan preparades per a participar en una competició. Els altres equips juguen la lliga oficial.

-Quina és la situació econòmica del bàsquet?

-Dolenta. Estan en «números vermells». Els àrbitres i les fitxes costen molt.

-No teniu cap tipus d'ajuda?

-L'Ajuntament ens dona una subvenció. Però encara no podem cobrir el nostre pressupost, que enguany és de set-centes mil pessetes.

-Quants d'equips té actualment el bàsquet Campanet? A quines categories?

-Cinc. Senior masculí i femení, infantil femení i masculí i minibàsquet femení.

-Com veis els vostres equips en relació als dels altres clubs?

-Dels nostres cinc equips n'hi ha quatre de nous, formats enguany. Per això encara tenen poca experiència i molt per aprendre. L'equip senior masculí és el que està més consolidat.

-Quina acceptació té el bàsquet a Campanet? Teniu molts de seguidors?

-Per ara no en tenim molts, però a mesura que els equips es vagin consolidant esperam tenir-ne més.

-Teniu en marxa qualche projecte per potenciar aquest esport a Campanet?

-Per començar hem fet equips de base, per assegurar que d'aquí a un parell d'anys tenguem bons jugadors. A més, volem aconseguir que la gent col·labori amb nosaltres, amb el suport econòmic i humà que necessitam per treure «es carro» endavant.

-Vos és difícil compaginar la vostra feina pel bàsquet amb les altres

activitats de treball o d'estudi?

-No, perquè és una cosa que ens agrada i treim temps d'allà on sigui.

-Estau animats a fer moltes coses pel bàsquet de Campanet?

-Sí, voldríem fer coses, però hem de menester més gent que en faci amb nosaltres.

-Quines són les dificultats més grans amb què us trobau?

-Campanet és un poble petit i no hi ha gent suficient per formar els equips. I, a més a més, els pares encara s'estimen més que els al·lots juguin a futbol que a bàsquet. També tenim el problema dels dobbers.

-Creis que la pràctica del bàsquet a Campanet tindrà continuïtat per ara?

-Si és per nosaltres sí.

Tòfol Alemany Gelabert

Lluís Bennàsar Sampol

TAPISSERIA

Rector Temorer
Tel: 51 65 10

Rafel Capó Palou

— PINTURA I DECORACIÓ —

Joan Reïnés Buades

Sant Miquel, 93

Costa i Llobera, 1 - 2n E.

07310 CAMPANET

TEL. 51 69 92 51 62 68

EL BÀSQUET A CAMPANET

PRESENTACIÓ DE DOS EQUIPS

Avui volem presentar els dos equips més joves dels quatre que participen en competicions oficials. Tant un com l'altre enguany han començat a practicar el bàsquet i, per tant, encara els queda molt per aprendre. Però una bona manera per arribar a saber-ne és posar-s'hi d'hora. A més, al marge dels resultats i del bon o mal joc que facin, la cosa important és que practiquen un esport i aquest és sempre una activitat positiva.

EQUIP INFANTIL MASCULÍ

Els jugadors són (d'esquerra a dreta i de dalt a baix): Tòfol Alemany Gelabert, Toni, Artur Barceló Tortella, Xisco Sánchez Pons, Enric Josep Jaume Pons, Pere Reus, Toni Morell Bibiloni, Sunil Bhardwaj (entrenador), Lucas, Guillem Femenia, Pep Andreu Bellver Palou, Pau Pont i Pere Joan Alorda Gual.

EQUIP FEMENÍ DE MINIBÀSQUET

Les jugadores són les següents (d'esquerra a dreta i de dalt a baix): Maria Sánchez Pons, Francisca Maura, Maria Mestre Ribes, Catalina Pons Beltran, Maria Socies Benàsser, Pep Bernat Capó (entrenador), Maria Magdalena Pons Pons, Maria Magdalena Pons Tortella, Joana Aina Alcover March, Maria Rosa Reinés Palou, Bel Maria Pons Beltran.

LA CLASSIFICACIÓ DELS EQUIPS

SENIOR GRUPO A

SON CARRIO-IMEQBAE	24-42
NA TESA B.-SAN SALVADOR	67-69
CAMPANET-P. PORRERES	63-62
A. FEMENIAS-A. SANTANYI	69-84
JOAN CAPO-U. LLOSETINA	51-24
COLONYA P.-SANTA MARIA	62-64

1. CAMPANET ..	8	7	1	485	432	15
2. S. Salvador	7	6	1	472	415	13
3. Santa Maria	7	5	2	497	416	12
4. P. Porreres	7	5	2	403	342	12
5. Joan Capó	8	4	4	426	432	12
6. Na Tesa B.	8	3	5	489	508	11
7. Imeqba E.	6	4	2	308	268	10
8. Colonya P.	6	4	2	409	387	10
9. U. Llosetina	8	2	6	296	350	10
10. A. Femenias ..	7	1	6	425	482	8
11. a. Santanyi ..	7	1	6	365	422	8
12. Son Carrió	7	1	6	334	455	8

SENIOR FEMENINO

PUIGPUNYENT-UIB	Aptaz.
J.LLUCHMAJOR-JOANCAPO	47-22
LLUCHMAJOR-E. SON CARRIO	66-31
SAN SALVADOR-SANTA MÓNICA	63-68
COLONYA-CAMPANET	45-29

1. FERRIOLE.	5	5	0	441	107	10
2. J.luchmajor	6	4	2	249	205	10
3. S.Salvador	5	4	1	293	177	9
4. Luchmajor	5	3	2	278	188	8
5. S. Mónica	5	3	2	245	240	8
6. Uib	4	3	1	200	140	7
7. Colonya	4	1	3	131	190	5
8. Joan Capó	4	1	3	76	207	5
9. E. Son Carrió ..	5	0	5	109	328	5
10. Campanet	5	0	5	84	322	5
11. Puigpunyent ..	0	0	0	0	0	0

INFANTIL GRUPO B

COLONYA-PATRONAT	41-27
HAILO B-LA SALLE B	21-75
CAMPANET-SANTANYI	17-102
SAN JOSE B-SAN AGUSTIN	48-30
PERLAS B-SAN CAYETANO	24-40

1. SAN JOSE B .	4	4	0	232	141	8
2. san cayetano .	4	3	1	249	89	7
3. san agustin	4	2	2	204	107	6
4. patronat	4	2	2	189	138	6
5. colonya	3	3	0	124	99	6
6. santanyi	3	2	1	205	68	5
7. perlas b	4	1	3	99	222	5
8. hailo b	4	0	4	48	285	4
9. campanet	4	0	4	47	298	4
10. la salle b	2	1	1	118	68	3

MINI FEMENINO A-1

B. INCA-J. MARIANA	25-26
VICENTE P.-CAMPANET	33-4
LLUCHMAJOR-SAN JOSE	2-122
COLONYA-CIDE	20-19

1. SAN JOSE	4	4	0	326	31	8
2. colonya	3	3	0	123	33	6
3. g. alcedia	3	3	0	104	41	6
4. cide	3	2	1	129	39	5
5. j. mariana	3	2	1	55	64	5
6. b. inca	4	1	3	101	144	5
7. vicente p.	4	1	3	75	117	5
8. campanet	4	0	4	28	168	4
9. lluchmajor	4	0	4	8	312	4

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

-Jan's Norman Santamaria Pedersen, fill de Mario Raúl i de Pia Jane (14-October-1992).

MATRIMONIS

-Francisca Alemany Pons «Poneta» amb Antoni Amer Bestard (10-October-1992).

-Margalida Pons Cantalops «d'Ulleró» amb Jaume Picó Picó (11-October-1992)

DEFUNCIONS

-Joan Socias Palou «Gravat», de 85 anys (2-October-1992).

-Miquel Buades Palou «Cerdà», de 64 anys (3-October-1992).

-Llorenç Torrens Pascual «Bover», de 91 anys (19-October-1992).

-Catalina Bisquerra Bennàssar «March», de 93 anys (22-October-1992).

-Gabriel Pons Palou «Mosco», de 62 anys (26-October-1992)

-Catalina Palou Bennàssar «Xineta», de 79 anys (20-Novembre-1992).

EL BEC INFORMA

PROGRAMA PETRA

En una reunió mantinguda entre representants del BEC i dels Projectes d'Iniciativa Juvenil del Programa PETRA de la Comunitat Europea es va decidir aplaçar de manera indefinida el Projecte «Campanyes de Reciclatge» degut a la impossibilitat d'aconseguir 1.500.000 pts. en subvencions pel projecte i a l'espera del que es decideixi en quant al futur de Ràdio Picornell i del mateix BEC. La CEE havia d'aportar la resta, és a dir 1.500.000 pts.

CAMPANYES DE RECICLATGES

La darrera recollida de paper fou el 29 d'agost, la propera serà el dissabte 31 d'octubre. Dins d'aquest curs escolar no s'han repartit les capsas grogues de recollida de piles als centres escolars de Búger i Campanet, a l'espera d'aprovar-se el calendari d'activitats per a aquest curs els alumnes hauran de dipositar les piles als contenidors verds de les tendes.

V ANIVERSARI

El proper número de la revista «Correu Verd» estarà dedicat al Vè aniversari del grup ecologista de Campanet. L'especial tindrà el doble de planes i la portada en colors, estarà subvencionada per la Fundació Joan Amengual i Pericàs i per l'Ajuntament de Campanet. En aquest número en farà un balanç d'aquests 5 anys. El preu serà de 200 pts.

CAMPANET A LA «GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA»

Aquesta obra major de la nostra cultura continua vent a popa la seva publicació. En aquests moments la revista «Brisas» de cada diumenge publica els fascicles del tom vuitè, havent-se iniciat la veu Mallorca, l'extensió de la qual sembla que sobrepassarà llargament un volum.

Com hem anat fent a la nostra revista cada vegada que ha quedat conclosa l'edició d'un tom, tot seguit oferim la relació de les veus que fan referència a Campanet i als campaneters apareguts al Volum 7 (Hereua/Llonga). Són les següents, amb indicació de la pàgina i si hi ha algun tipus d'acompanyament visual.

-HOSTAL DE CAMPANET (pàg. 60)

-HOSTAL DE LA BOLLA, L' (pàg. 60, fotografia de la portada d'aquesta novel·la de M.S. Oliver).

-JAN, Son (pàgs. 160-161, fotografia de la teulera de Son Jan).

-JAUME, Son (pàg. 167)

-LLABRÉS, Son (pàg. 289).

-LLABRÉS PICO, Arnau (pàg. 293, fotografia).

-LLEBRETA, Sa (pàg. 315, fotografies).

-LLIS, Can (pàg. 388).

-LLOBERA, Jaume -Feliuet- (pàg. 393)

-LLOBERA, Rafal d'en (pàg. 393)

-LLOBET ARACIL, Antoni (pàg. 397, reproducció d'un quadre).

-LLOBINA, Pont d'en (pàg. 399).

La família de Can Monjó i dos fills de can «Beteta» (Any 1910)

Fotografia: B. PAYERAS

D'esquerra a dreta: 1. Francesca «Beteta», 2. Magdalena «Monjó», 3. Andreu «Beteta», 4. Jona Aina. 5. Joana Aina (filla), 6. Joana Aina (neta). 7. Joan «Sant», 8. Francesca «Monjó», 9. Tonina «Monjó», 10. Sebastia «Monjó», 11. Tonina «Monjó», 12. Catalina Monjó.